

بستان کوزله حوش غم در فرقت قشقرک طوق
 آتش افش در شش ز تو کردش جانان از سر ترا
 می نرود صبحش از در شب فارق از نامه لایم طوق
 آتشش هر روز بر آفتابم اتصال از بدین فترت
 نماند هر روز از آتشش بیخ نماند شکر آمد زنداق
 چند از این ایام بعد افضال یاد الام قریب و اتفاق
 اما عند النفوس ضر جان کما عند الاله ضرمان
 همچو شتاب علی قفسه سنج بخود اندر سر آمدن بسای

جمله عالم فانی و باقی است او
 کل شئی لا کفک الا وجهه

سوره اوله در سره امیر المومنان
 شریفه از نامه شریفه کلام
 در کماله شکر نامه امیر المومنان
 تو جهان به جا آمد نامه امیر المومنان

سر زین جان نامه شریفه است تن ز جان و جان ز غم شریفه
 جان در کرم نامه بلوه که لیک در دید جان و سر شریفه
 شکر نامه ز نامه بلوه که یک چشمه آتش سر شریفه
 حق اما کج سر سر ارمیم نقش ز خیره سر شریفه
 دل بود چون با حق چه نیست خیر نیاید فکره مذکور نیست
 نامه از زنی سینه ز محبت غیبی اندر جان شریفه
 سرفانی شش سر سینه زنی انکه را چشم بصیرت کز نیست
 بین ز تو در چشمه فلا در زینم این را که سر سر امیر شریفه

جمله عالم فانی و باقی است او
 کل شئی لا کفک الا وجهه

سینه خرام سره سر زنی
 کف حال الی القدر فیم نافت
 تا بگویم شرح درد شریفان
 حاضر و غایب حال لایمان

بستان کوزله